

Karácsonyi ének

Akkoron csillag gyúlt az égre
 És rásugárzott a vidékre,
 És Betlehem fölött megállván,
 Egy rongyos kis istálló homályán
 Tündöklött már a Glória:
 Ott ingecskében, szép fehérben,
 Feküdt a jászol szent ölében
 Az Isten egyszülött Fia...

A hir bejárta a világot,
 És jöttek bölcsek és királyok
 És együgyűk és pásztorok:
 Ott minden lélek egyetértett
 És sirt és álmélkodva nézett
 És boldogan fohászkodott:
 Örömet hozván az embernek,
 Dicsőség legyen az Istennek!

Ó, betlehemi égi csillag,
 Világmegváltó Szeretet!
 Lásd, én is várlak, várva hivlak:
 Jöjj, váltsd meg ezt a nemzetet!
 Lásd, sirva vár egy csonka ország
 És gyásza fátylát lengeti,
 Ó, szánd meg népe árva sorsát
 S hozz végre örömet neki:

Jöjj újra úgy, mint azelőtt,
 Hozz duzzadt águ friss fenyőt
 A Táttra s Erdély erdejéből,
 Az elrablottból, — a miénk ből.
 Ó, neked lehet és szabad, —
 Neked nem állja utadat
 Oláh Heródes, se cseh zsandár,
 Mert a Te utad magusan jár,

Te angyalként jársz, égi szárnyon,
 Te átrepülhetsz a határon,
 Mindenhová és mindenholnan, —
 Te sosem voltál Trianonban...

Ó, szállj le hozzánk, égi angyal,
 Ó, jöjj, kis Jézus s légy velünk,
 És igazságot hozz magaddal,
 És sok játékot hozz nekünk, —
 Mindent, mit vágyunk álmodott:
 Sok trombitát és sok dobot,
 És sok-sok puskát, kardot, ágyut;
 Hogy szent nevedet áldva-áldjuk.
 Hozz hirt, amelynek hallatára
 Itt minden szemek felragyognak,
 Boldog karácsonyt valahára
 Szegény bus árva magyaroknak!
 Sajo Sándor.

Karácsony

A magyar nemzetnek
 Az lesz szép karácsony,
 Ha újra ott ragyog
 A karácsonyfánk:

Kolozsvár és Arad,
 Pozsony, Nyitra, Kassa,
 Brassó és Temesvár,
 Nagyvárad, Szabadka.

Bérces, büszke Erdély
 Minden hegye-völgye,
 Bánátnak, Bácskának
 Dúsan termő földje.

Az Adria vize
 És a szép Kárpátok,
 Szép nagy Magyarország!
 S a régi határok!